A. Pravietiskā atklāsme pirmsplūdu laikā

- Cilvēces pirmajās paaudzēs Seta pēcnācēji piesauca Dieva Vārdu, bet Kaina pēcnācēji - nē (1. Moz. 4:16, 26). Jau septītajā paaudzē starp abām grupām bija vērojams izteikts kontrasts: Lamehs bija vardarbīgs un poligāms, bet Ēnohs staigāja ar Dievu (1.Moz. 4:19, 23; 1.Moz. 5:22).
- No tā brīža viss strauji pasliktinājās. Dieva dēli (Seta pēcnācēji) apprecējās ar cilvēku meitām (Kaina pēcnācējām) un attālinājās no Dieva, līdz „visas viņu sirds domas un nodomi bija vienīgi vērsti uz ļaunu" (1. Moz. 6:1–5).
- Tāpēc Dievs nolēma iznīcināt grēcīgo cilvēci (1. Moz. 6:6–7). Taču, pirms to darīt, Viņš caur Savu pravieti Nou, taisnības sludinātāju, deva cilvēkiem iespēju atteikties no grēka un tikt glābtiem (1. Moz. 6:8, 11–14; 2. Pēt. 2:5).

B. Pravietiskā atklāsme soģu laikā

- Pēc Jozuas un viņam sekojošo vecajo nāves Izraēla tauta kļuva ļauna, un Dievam nācās atņemt tai savu aizsardzību (Soģu 2:7, 11–15).
- Šajā periodā Dievs palīdzēja savai tautai divos veidos: Viņš sūtīja viņiem praviešus, lai tie nožēlotu grēkus (Soģu 6:8–10), un sūtīja viņiem tiesnešus, lai tie viņus glābtu (Soģu 2:16). Deborā abas šīs funkcijas apvienojās (Soģu 4:4).
- Debora nodeva ģenerālim Barakam Dieva pavēli: atbrīvot Izraēlu no Jabīna, sakaujot Sīzaru (Soģu 4:6–7). Militārā ziņā tas bija neiespējami, taču Debora nevilcinājās, nododot šo vēstījumu, un panāca, ka Baraks piekrita uzņemties šo uzdevumu un vadīt tautu (Soģu 4:8–10).
- Pēc Izraēlas iespaidīgās uzvaras Debora un Baraks novirzīja tautas skatienu uz patieso Atbrīvotāju, kurš viņiem bija dāvājis šo uzvaru.
- Tāpēc viņi kopā nodziedāja slavēšanas dziesmu Dievam par Viņa lielisko atbrīvošanu (Soģu 5:1–2).

C. Pravietiskā atklāsme ķēniņu laikā

- Neskatoties uz Dieva centieniem, soģu laiks raksturojās ar nepārtrauktu atkārtotu grēkošanu (Soģu 2:18–19). Dāvida ķēniņvalsts izveide likā, ka apturēs šo tendenci, taču drīz vien Israēls sadalījās, un tās ķēniņi (īpaši Ziemeļu ķēniņvalsts) noveda tautu pie atkāpšanās no ticības.
- Ķēniņa Ahaba valdīšanas laikā Elija bija vienīgais Dieva pravietis, savukārt Jezabele uzturēja 850 Baāla un Ašēras praviešus (1. Ķēn. 18:19).
- Kad Elija aicināja tautu nožēlot grēkus, tā neatbildēja (1. Ķēn. 18:21). Pēc liela brīnuma tauta beidzot pieņēma Dievu (1. Ķēn. 18:39).
- Mūsdienu Elijiem, arī ir uzdevums aicināt pasauli uz grēku nožēlu, kura noliedz Dievu.

D. Pravietiskā atklāsme trimdas laikā

- Dievs uz ziemeļu ķēniņvalsti – Israēlu – sūtīja daudzus praviešus, bet tie nepārdomāja savu rīcību. Beigu beigās Viņam nācās pieļaut, ka asīrieši tos izsūtīja trimdā (2. Ķēn.17:5–6).
- Dienvidu ķēniņvalsts – Jūda –palika vairāk vai mazāk uzticīga Dievam, taču savu grēku dēļ arī tās iedzīvotājiem nācās doties trimdā uz Bābeli (2. Laiku 36:20).
- No soģu laika sākuma, kad sākās tautas atkāpšanās no ticības, līdz Bābeles gūstam pagāja astoņi gadsimti. Cik pacietīgs ir Dievs pret grēcinieku! (Neh. 9:30).
- Bet pat trimdā Dievs neaizmirsa Savu tautu. Arī tur Viņš sūtīja praviešus, piemēram, Ecehiēlu un Danielu. Kad tauta atkal atgriezās pie Dieva, Viņš lika viņiem atgriezties Jeruzālemē (2. Laiku 36:22–23).

E. Pravietiskā atklāsme līdz beigu laikam

- Jēzus atklāja Jānim stāstu par Israēli kā Dieva izredzēto tautu: kristīgo draudzi (Atkl. 1:1). Šis stāsts rāda draudzi, kas, tāpat kā Israēls, arī atkāpās no ticības, kā arī to ticīgo grupu, kas paliks uzticīgi līdz pat pēdējam laikam.
- Salīdzinot tiesu ar tēliem, tiek parādīta tiesa un iznīcināšana, „Atklāsme" sniedz mums cerības Vārdus, lai iedrošinātu Dieva dēlus un meitas palikt uzticīgiem.
- Jānis rakstīja, ka tad, kad Jēzus atgriezīsies, mums, uzvarētājiem, būs vieta Jaunajā Jeruzālemē — Jaunās Zemes galvaspilsētā, kur mēs dzīvosim mūžīgi, neciešot ne slimības, ne nāvi, ne sāpes (Atkl. 21:1–7).
- Pēdējās dienās Dievs mums ir sūtījis arī pravieti, lai paplašinātu mūsu izpratni par notikumiem, kas vēl notiks, un palīdzētu vadīt mūs mūsu kristīgajā dzīvē.

PIELIKUMS: PRAVIETISKĀ ATKLĀSME ELENAS G. VAITAS DZĪVĒ

- Elenas G. Vaitas pravietiskā kalpošana ilga vairāk nekā 60 gadus. Dievs caur viņas sūtīja dažādas atklāsmes un vēstījumus, kas pakāpeniski mainījās atbilstoši vajadzībām, tolaik jaundibinātajā Septītās dienas adventistu draudzē.
- 1844-1863. Pēc lielās vilšanās viņa ticīgos iedrošināja un mierināja
- ± 1863-1869. Viņa veicināja veselības aprūpes reformu
- ± 1870-1879. Viņa palīdzēja attīstīt adventistu izglītības sistēmu
- ± 1880-1900. Viņa līdzsvaroja adventistu mācību par taisnošanu
- ± 1901-1903. Viņa piedalījās konfesionālās struktūras reorganizācijā